

ಬ್ಯೆಬಲನ ಮಹಾ ಬೋಧನೆಗಳು

ಬ್ಯೆಬಲನ್‌ಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆಯಿದೆ ಮಹಾ ತತ್ವಗಳು ಆ ತತ್ವಗಳಾಗಿ ಅತಿಮಾನ್ಯ ಮೂಲವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧನೆ

ದೃವತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ಯೆಬಲನ ವಿವರಣೆಯು ಉದಾತ್ಮವಾದ, ಘನತೆಗೆಲನಲ್ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ. ಬ್ಯೆಬಲನ ದೇವರು ಸ್ಥಾಪಿತ ಗೋತ್ರದ ಇಲ್ಲವೇ ಪರ್ಯಾಣದ ದೇವರು ಆಗಿರದೇ ಪರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಗಳ ಸ್ವಾಂಶಿಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬ್ಯೆಬಲನ ದೇವರು ಹಿತ್ಯಾತ್ಮ, ಕಷಣ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಕಲ್ಲು ಆಗಿರದೇ - “ನೋಡದಿರುವಾತನೂ, ಕೇಳದಿರುವಾತನೂ ಇಲ್ಲವೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದಿರುವಾತನೂ ಆಗಿರದೇ” (ದಾಸಿಯೀಲ 5:23) - ನರವಜ್ಞಾನಿ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅನ್ಯ ದೇವತೆಗಳ ನಡತೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದಂತೆ ದೇವರು ಎಂದೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿರೂಪ, ಪ್ರತಿರೂಪ, ಕಾಮುಕತೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇತರ ಅನ್ವಯಿತಕರೆಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಇಂತಿಕೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಬ್ಯೆಬಲನ ದೇವರು ದುಷ್ಪತ್ವವಿಲ್ಲದವನು: “ಆತನು ನಡಿಸುವದೆಲ್ಲಾ ನಾಯಿ; ಆತನು ನಿರ್ವಂಜಕನಾದ ನಂಜರಾತ್ಮ ದೇವರು, ನೀತಿಯಿಷ್ಠವನೂ ಯಥಾರ್ಥನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ” (ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಕಾಂಡ 32:4). ದೇವರು ತೈಮಾ ಸ್ವರೂಪಿ. ಆತನು ದಂಡಿಸಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ, ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಆತಸಿಗೆ ದುಃಖದ ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತನು ಮಾನವ ಕೈಮಕ್ಕಾಗಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂತೆಯಿಷ್ಠವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ದೇಹದ್ವಾರಾದ ಹಾಗೂ ದಯಿಯಿಷ್ಠ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ತ್ರೈಯೋಂದು ಯಿಗದಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿಯ ಜನರು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿದ್ದರೂ ಅವರ ದೇವತೆಗಳ ದೇವರಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಗುಣಗಳಿಂದ ಎಂದೂ ಜಿತ್ತಿನಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ನಿಖಿಲ ದೇವರುಗಳ ಮತ್ತು ಬ್ಯೆಬಲನ ದೇವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಇನ್ನತೆಯು ಅಂಥ ಶ್ರೀಷ್ಟ ದೇವರ ಭಾವನೆ ಮಾನವ ಮೂಲದ್ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಳವಾಗಿ ನೂಡಿನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ, ಬ್ಯೆಬಲ್ ಬರಹಗಾರಿಗೆ ತಾಪು ಮೂಲವಾಗಿ ಶ್ರಾರಂಭಿಸದ ದೇವರ ಭಾವನೆಯಿದ್ದರೆ, ಅವಲಗೆ ಮಾನವಾಗಿತ್ತೇ ನಹಾಯಿಬಿಡಿರ ಬೇಕು.

ಮಾನವನ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧನೆ

ದೇವರ ಬಗೆಗಿನ ಬ್ಯೆಬಲನ ಉಪದೇಶವು ಉನ್ನತಕ್ಕೆಲನಲ್ಪಟ್ಟದನ್ನು ಮಾನ್ಯವಾ ದ್ವಾರಾ ಗೌರವಿಸುವಂತೆಯೇ, ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕುಲತಾಗಿರುವ ಬ್ಯೆಬಲನ ಬೋಧನೆಯು

ಅವನೆಲ್ಲ ಕೊರತೆಗಳದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಬೈಬಿಲನ ವಿವರಣೆಯು ಅತೀ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾದದ್ದುಗಿರುವದಲ್ಲದೇ ಬಹಳ ನಿಶ್ಚಯವಾದದ್ದು ಅಗಿರುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ, ಅದಾಗ್ಯಾ ಹಾಡ ಮಾಡಿದವನು

ಬೈಬಿಲಾಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಛಾಟಿಗಿಂಥ ಶೈಕ್ಷಣಿಕಿಗಿ ಇಡ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದೆಂದಿಗೆ ಅವನು ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ; ಅವನು ದೇವದೂತರಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಇಡ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಹಿಂದಿನ ಅದೇ ಬೈಬಿಲು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿತೆಯಂತೆ ಜಿಕ್ಕಪನ್ನಾಗಿಯೂ ಅತಿಯಾಗಿ ಹಾಪದಿದ ತುಂಬಿದವನನ್ನಾಗಿಯೂ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಂಢ ದೃಷ್ಟಿಕ್ರೇಣಿಪು ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಾನು ಹೊಲಿಯಾದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಕೀಳು ಮನೋಭಾವನೆಯವನಾಗಳೇ ಇಲ್ಲವೇ ಅಹಂಭಾವನೆಯಿಂದ ವನಾಗಳೇ ಆಗಿ ಬಿಕ್ಕಿಯಿವದನ್ನು ಆದು ತಡೆಗಟ್ಟಿತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಿಲ್ಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬೈಬಿಲ್ ತೋಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹವಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಉಲಿಂಧುತ್ವತೆಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಆದು ತೋಲಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಮೂಲದ ಈ ಏರಡು ಲಿತ್ತಿಯ ಸಂಗತಿಯ ಯೋಜನೆಯಿನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ: ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗದ ಬೆಲೆಯಿಂದ ಜಾಗಿಗಳ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕಿನಲಾಗದ ಅಪರಾಧವು ಶಿಲುಬೀಗೆ ಹಾಕುವದನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತದೆ.

ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವರ್ವಿತ ಅಯ್ಯಾ

ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದ ಹಾಗೂ ತೆರ್ಮಾರ್ನಿ ನಲ್ಪಟ್ಟ ಯಂತ್ರಮಾನವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದ್ದರೂ, ತಾನು ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ, ಸಲಿಯಾದದ್ದನ್ನೂ ತಪ್ಪಾದ್ದನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಸ್ವೇತಾನನ ಇಲ್ಲವೇ ದೇವರ ನೆಂಬೆ ಮಾಡುವದನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾರ್ಥಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅತನ ಆಯ್ದು ಯಾಗಿತ್ತು. ಸಿಧಾರ್ಥವಾದಕ್ಕೂ ಅದ್ವಷ್ಟವಾದಕ್ಕೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬೈಬಿಲು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅವನ ನಡತೆಗೆ ಜಾಬ್ಬಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಿತ್ಯಾರ್ಥದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಧನವನ್ನು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಲು ಇಡುತ್ತದೆ.

ಮಾನವ ನರಿನಮಾನತೆ

ಬೈಬಿಲನ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತನಾಡುವದಾದರೆ, ಜನಾಂಗಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅನ್ವಯದಲ್ಲಿರಿಲ್ಲ. ಜನರ ಒಂದು ಗುಂಪಿಗಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಯೆಹೂದ್ಯರು ಇತರ ಅನೇಕ ಜನಾಂಗಗಳಿಂದಿಗೆ ಜನಾಂಗಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕಗೆ ಭೂಮೆಗೆ ಬಾಪಭಾಗಾದರು. ಮೆಸ್ಸಿಯನನ್ನು ಲೋಕದೊಳಗೆ ತರುವದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಯೆಹೂದೀ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅದರೆ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳಿಂತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅತನ ಅರ್ಥವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಇತರಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎಜ್ಜಲಿಸಿದನು. ಹಿಂದಿನ ಅವರು ಸ್ವಾರ್ಥ - ಹೆಗ್ಗಿಕೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಹಾಗೆಯೇ ಗ್ರಿಕರು ಇತರ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಅನಾಗಲಕರೆಂದು ಗಣನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ರೋಮನರು ಕಡಿಮೆ ತರಗತಿಯ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗೆಬಡಿಯವರಲಿಂದ ತಮ್ಮ ಒಡಿತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರದನ್ನು ನಂಜಿದ್ದರು. ಅವಲಗೆ ರೋಮನರಲ್ಲದ ಎಲ್ಲರೂ ಕೇವಲ ಜಯನಲ್ವಡಬೇಕಾದ ಬೈಲಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ಜನಾಂಗಿಕ ಹೋಲಾಪವು ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾರದ್ವಾರಿದೆಯಿಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕರಣಯಾದ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮನಿಂದಕನಾದ ನೆಲ್ಲನ್ನೇನು ಕೈಸ್ತಪ್ಪತ್ವ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಧರ್ಮವಾಗುವದನ್ನು ಮನೆನ್ನಾಲು ತ್ವಿದ್ವಿದಲಿಂದ ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸಿದನು.

ಅಡೋಲ್ವಿ ಹಿಟ್ಲರನು ಜರ್ಮನ್ಯರು ಅಯ್ದರ ಕುಲದ ತ್ರಾಂಸಿಧಿಗಳಾಗಿ ಒಂದು ಸಾಬಿರ ಪಣಗಳ ಚರ್ಚೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅಳಿವರು ಎಂದು ತನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಕಲಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿನು. ಅದೇ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ಜಹಸೀಯರು 1940ರಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಕುಲಕೈ ತಾವು ಅಂದಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನಾಗಿರುವೆಂದು ನಂಜಿದ್ದರು.

ಹಿಲಿದ್ವರೂ, ಬೈಬಲು ದೇವರು ಹೃತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗವನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಮಾಡುವದನ್ನು ಜಿತ್ತಿಲಕರನ್ನುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜನಲಗೇಂಥರವಾಗಿ ಯೀಂನು ಮರಣಹೊಂದಿದನು ಎಂದು ಅದು ತೋಲಿನ್ನುತ್ತದೆ. “ದೇವರು ಹಳ್ಳಿಹಾತ ತೋಲಿ ನುವದಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ನರ್ತಪ್ರ (ಅರ್ತೇನ್ನಲರ ಕೃತ್ಯ 10:34) ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಿಯಾದದ್ವಾರಾ ಗುರಿಸಿದೆ. ಜನರು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಹೋರರತ್ನವನ್ನು ರಾಧಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಜನರು ಬೌದ್ಧಿಕಪಾರಿ ಅದು ಎಂದಿನಲ್ವಡಿಲಾರದು. ಯೆಹೋದ್ಯರು ನ್ಯಾಖಾವಿಕವಾಗಿ ಈ ತಪ್ಪವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರೂ - ಇದು ಕೇವಲ ಮಾನವನದಾಗಿದ್ದರೆ - ಬೈಬಲು ಎಲ್ಲ ಈ ವಿಜಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿತು ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ಆಜ್ಞಾಯಂತಡವನು.

ತತ್ತ್ವವ್ಯಾದ ಬಗ್ಗೆ ಹೋಧನೆ

ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕುಲತು ಬೈಬಲ್ ಹೋಧನೆಯು ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತ್ರಿಜಂಜನದಿರುವ ಹಾಗೆ, ಬೈಬಲ್ ಹೋಧನೆಯು ಮಾನವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅತೀ ಅನ್ವಯ ಮಟ್ಟದ ತಪ್ಪವನ್ನು ತ್ರಿಜಂಜನ್ನುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಇಡೀ ತತ್ತ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿ ಎರಡು ದೋಡೆ ಆಜ್ಞಾಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಜ್ಞೆಹಿನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿನು ಹಾಗೂ ನೆರೆಯವನ್ನು ಪ್ರೀತಿನು. ಈ ಎರಡರ ಮೇಲೆ ಬೈಬಲನ ಎಲ್ಲಾ ಆಜ್ಞಾಗಳು ಅವಲಂಭಿಸಿವೆ (ಪ್ರತ್ಯಾಯ 22:36-40).

ದೇವರಿಗಾಗಿ ತ್ರಿಃಿ

ಬೈಬಲನ ತ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಒಬ್ಬನ ಪ್ರಮುಖ ತ್ರಿಃಿಯ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಸಿಷ್ಟೆಯು ಮನುಷ್ಯನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಹರಲೇಲಕದ ತಂದೆಯಲ್ಲ ಕೆಲಂಡ್ರೀ ಕಲನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ದೇವರಿಗಾಗಿಯ ತ್ರಿಃಿಯ ಒಬ್ಬನ ಸ್ತೋತ್ರಿತನ, ಒಬ್ಬನ ದೇಶದ ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬನ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ, ಸಿಷ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಅರ್ಣಾಂಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಸಮಯೋಜಿತವಾದದ್ವಿತೀಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಯಾವುದು ಸಲಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಅದು ಒಬ್ಬನ ಕಾಯ್ದವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅನೇಕಲಿಂದ, ಬೈಬಲನ್ನು ನಂಬುವವರಲಿಂದಲೂ ನಹ ಅನುನಿಲನಲ್ವಡಿದ ಧಾರ್ಣಾದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಇದು ತ್ರಾಂಸಿಧಿಲಕರನ್ನುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಎರಡನೆಯ ನ್ಯಾಖಾಗಿವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾರನು.

ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಶ್ವದಯದಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನು ದಣ್ಡ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕು ನಿಕ
ಬಿದೆಯನಾಗುವನು. ಅವನು ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲ ಆನಂದಿಸುವನು. ಪ್ರತಿಯಾಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ
ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನಾಗಿಯಾ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಕ್ಕಾವನನನ್ನಾಗಿಯಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು.
ನನ್ನಧರ್ಮದ ಅಲ್ಲಾಗಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧಾ
ದಢ್ಣನ್ನಾಗಿಯಾ ಗುಣಶಿಲಾಢ್ಣನ್ನಾಗಿಯಾ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವನು.

ನರೆಯವಸಿಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ

ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಬೆಂಜನಲ್ಪಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಪ್ರೀತಿಯ
ತನ್ನ ನರೆಯವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದೇ ಇರುವವನಿಂದ ಅಹಿಸನ್ನಿಷ್ಟಿದ್ದರೆ ದೇವರ ಅದನ್ನು
ಆರಂಭಿಸುವುದನ್ನಾಗಿ. ಬ್ಯಾಬಿಲನ್ನಲ್ಲ ಒಬ್ಬನ ನರೆಯವಸಿಗಾಗಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯ ತುಗಳ
ನೇರವಿಗಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾದ್ದನ್ನು ಪ್ರತಿಸಿಧಿತೆಗಳನ್ನುತ್ತದೆ. ಹಸಿದವರಿಗೆ ಉಂಟಕ್ಕೆ
ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಲಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕೊಡುವದರಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುರಾದವರ
ಜೋಡಾನನೆ ಮಾಡುವದರಲ್ಲ ಅದು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರತೀಕಾರಕ್ಕೆ
ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೇ ಒಬ್ಬನ ವೈಲಗಳ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರೀತಿತೋಲಿನುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಕರೆಯುತ್ತದೆ.
ಅದು ಕಡುಕನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯಿದಲಿಂದ ಜಯಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನ ನರೆಯವಸಿಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯ
ದಿನಂತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ಅಗತ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಇತರರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು
ಇಡುವ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಳುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನ ಜೊಡಿಯವನ ಕಡೆಗೆ
ಬ್ಯಾಬಿಲನ ನೀತಿಯ ನಡತೆಯು ಬಹಕ ಶ್ರೀಜ್ಞವಾದದ್ವಾರಿದ್ದ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯಾ ಬಹಕ
ನ್ಯಾಲ್ವಿ ಜನಲಿಂದ ಅನುನಂತರಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ನಮಹಯೋಗವಿಲ್ಲದ ನುಣಗಳ ಹೊರದಿದ್ಲಿಟ್ಟವೆ

ಮಾನವರಿಗಾಗಿ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿನೆಯ ಶ್ರೀಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಹೊನ ಒಡಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ
ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹೊರಗಿಡುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಗಮನಿಯವಾಗಿ ಅನ್ನ
ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇದು ದೈಹಿಕ
ಶಾರ್ಯ, ದೇಶಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು. ದೈಹಿಕ ಶಾರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು
ಯೆಣುವು ಹೆಚ್ಚಿನಿಗೆ ಅವನ ಕತ್ತಾಯನ್ನು ಒರೆಯಲ್ಲ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೆಚೆ, ಕತ್ತಾಯನ್ನು
ಹಿಡಿಯುವವರು ಕತ್ತಾಯಿಂದ ನಾಶವಾಗುವರು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದನು (ಮತ್ತಾಯ
26:52). ಶತಿಯ ಸಲಯಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೊಲಾ
ಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರಮೆತಾಳಿವುದು ಒಳ್ಳೆಯಾದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಬಿಷಯದಲ್ಲ
ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಹರಲೋಕದಲ್ಲ ನಾಗರಿಕತ್ವಕ್ಕಾಗಿ
ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಜನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಸ್ನೇಹಿತನ ಬಗ್ಗೆ, ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತಲಗಾಗಿ
ಹುಣಿಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದರೂ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿ ದೇವರ ನತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ,
ಸ್ನೇಹತ್ವದ ಮೇಲೆ ನತ್ಯಪ್ರ ಶಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದ್ದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.
ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದೆ, ಸ್ನೇಹಿತರ ದೂರವಾಗುವಿಕೆಯ ಬಂದರೂ ಒಬ್ಬನು ದೇವರಿಗೂ
ಹಾಗೂ ಆಗಿನ ನತ್ಯಕ್ಕೆ ನಮಹಿಂಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು “ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅವನ
ಮನೆಯವರೇ ವೈಲಗಾಗುವರು” (ಮತ್ತಾಯ 10:36).

ಶಾರ್ಯ, ದೇಶಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸ್ನೇಹತ್ವಪ್ರಾ ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಬೇಕಾದ
ನಯುಣಾಗಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅತ್ಯುತ್ತ ನಡತೆಯ ನಿಯಮದಲ್ಲ ಈ ಗುಣಗಳ

ಬುತ್ತಿಯುಷ್ಪುಗಳಾಗಿವೆ. ಜನರು ಮಾನವ ನಡ್ಲಣಗಳನ್ನು ಉನ್ನತಕ್ಕೆಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ದೇವರು ತನ್ನ ಸೀಂಹಾಸನದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮೂರು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು (ಅಲ್ಲವೇ ಯಾವುದೇ ಅತರಪುಗಳು) ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಅಪ್ಯಂತವಾದರಾಜ ನಿಷ್ಠೆಯೊಂದಿಗೆ ಘರ್ಜಣೆ ಹೊಂದುವಾಗ, ಅವು ನಡ್ಲಣಗಳಾಗಿರುವುದು ನಿಂತು ಹೋಗಿ ದುರ್ಗಾಣಗಳಾಗುವವು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ನಹಾಯಿಬಿಲ್ಲದ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳು ದೆವರನ್ನು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತುಲತು ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳು ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ತಗ್ಗಣಗಳನ್ನು ಉತ್ಸಾಹಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಹಾಯಿಬಿಲ್ಲದ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳು ಆ ದೊಡ್ಡ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿರಲಾರವು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರವಾದ ಪುರಾವೆಯಲುವುದು. ಆದುದಲಂದ, ಈ ಬೋಧನೆಗಳು ಬೈಬಿಲನ್ನು ದೈವಿಕ ಮೂಲದ ಅಂತರ್ಲಕ ರುಜುವಾತಾಗಿವೆ.

ಬೈಬಿಲ್ ಬೋಧನೆಗಳ ಅಂತರ್ಲಕ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಯೇಂನುಬಿನ ಶ್ರವಂಗರಾಗಿ ಅತನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯ ಹಾಗೆಯೇ ಇಂದಿನ ಜನರ ಮೇಲೆಯೂ ಪರಿಣಾಮವುಷಣ್ಣಪುಗಳಾಗಿವೆ. ನಜರೇತನಳ್ಯಾಯ ಅತನ ನೆರೆಯವರು ಅತನ ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ನಂತರಾಣವಾಗಿ ಆಳ್ಯಯ್ಯಂಹಟ್ಟಾರು. ಅತನು ಅಪ್ಯಂತ ತ್ರಿಭಾವಂತನೂ ಜ್ಞಾನಿಯೂ ಅಗಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿಯದವರಾಗಿದ್ದರು. ದಿಗ್ಭಾಂತಿಯಲ್ಲ ಅವರು ಹಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು: “ಇವನಿಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳ ಎಲ್ಲಂದ ಬಂದಿದ್ದರು? ಇವನು ಹಡೆದಿರುವ ಜ್ಞಾನವೇನು?” (ಯಾಕ್ಸ 6:2). ಅತನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಟ್ಟಣದ ಯುವಕನೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು; ಅತನು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಅತನ ಸಹೋದರರನ್ನು ಹಾಗೂ ಅತನ ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಅವರು ಅತನ ಜಡಿ ಜಿಂಟನವನ್ನೇ ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಅತನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೇಳಿರಿಷಾಲ್ಲದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಅತನು ಜೊತ್ತಿ ಬಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದವನಾಗಿದ್ದರೂ ಅತನು ತನ್ನ ಮೂಲವು ವರ್ಣದ ಎರಡು ಹಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚಿ ವಯಸ್ಸಾದವರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತ್ರಿಖಣಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರ ತ್ರಿಷ್ಠಿಗೆ ಅವಲಗೆ ಉತ್ತರವಿರಿಷಿಲ್ಲ.

ಹಾಗೆಯೇ, ಇಂದ ಯಾವುದೇ ಬಿಜ್ಞಾಸಿಗೆ ಅದೇ ತ್ರಿಷ್ಠಿಗೆ ಉತ್ತರವಿರುವದಿಲ್ಲ: “ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ನಂಗತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಂದ ಹಡೆದು ಹೊಂಡನು ಮತ್ತು ಈತನಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಜ್ಞಾನವು ಯಾವುದು?” ಯೇಂನುಬಿನ ಜನನಕ್ಕಿಂತ ಎಂಟು ಶತಮಾನಗಳ ಹೊದಲು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮುಂತಿಜನುಬಿಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನು - ಇಂತಹ ವಂಶಜನಿಗೆ ಅತನ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಸಿರುವನು, ಅತನು ತೇತ್ವವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಂತೆ ಮಾಡುವನು, ಅತನಿಗೆ ಅಲೋಚನೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವನು (ಯಾಯ 11:2) - ಯೇಂನುಬಿನ ನಲಿಗಣ್ಟಿಲಾಗದ ಮಾತುಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದೇ, ಅತನ ಜ್ಞಾನದ ಕಾರಣವು ಎರಡು ನಾಬಿರ ವರ್ಣಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಈಗಲೂ ಆಳವಾದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವುದು.

ಯೇಂನುಬಿನ ಪ್ರಯುತ್ತಿಕ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮಾನವಾತೀತ ಮೂಲಕ್ಕೆ ನಾಕ್ಕಿಕೊಡುವವು. ಬೈಬಿಲನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇರುವ ಬೋಧನೆಗಳು ಮಾನವ ತುಲಕ್ಕೆ ಅಪುಗಳ ಲಾಭದಲ್ಲ ಅದ್ದಿತೀಯವಾಗಿರುವವು; ದೈವಿಕ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತೊಳಿನುವವು. “ಈ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎಲ್ಲಂದ ಹಡೆದುಕೊಂಡನು?” ಎಂಬ

ପ୍ରଶ୍ନଗ୍ରେ ଲୁତ୍ରରୁ ବୈବଳ ମାନ୍ୟ ଲୀତୀଯିଂଦ ଲୁତ୍କାଦିନଲ୍ଲଙ୍ଘ ର୍ଯ୍ୟାନକ୍ଷିଠିତ
ହେଜ୍ଜାଗିଲାଦିନକେ ଗୁରୁତିସୁଚପଲାଗାରି ମୁଂଦେ ବରୁତ୍ତିରାଳ୍ଲ. କୀଏଇଦ୍ରରୁ ବୈବଳ
ବୋଲାଧନେଗଳ ତଥାପଦିଂଦ ତଣ୍ଡ ବିଚେଜନେଯମ୍ବୁ ନିଷିନଲୁ ଜିନୁଚପଣିଗ୍ରେ ପ୍ରଶ୍ନଗ୍ରେ
ନୁଲଭାଦ ଲୁତ୍ରରବିଧୀନରୁଥୁମୁ: ତେ ବୋଲାଧନେଗଳୁ ଦେଖପିଲିଂଦ ବିନଦିପୁ.

© 2009 Truth for Today